

Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

► **B**

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1408/2013

z dnia 18 grudnia 2013 r.

w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rolnym

(Dz.U. L 352 z 24.12.2013, s. 9)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
► <u>M1</u>	Rozporządzenie Komisji (UE) 2019/316 z dnia 21 lutego 2019 r.	L 51 I	1	22.2.2019
► <u>M2</u>	Rozporządzenie Komisji (UE) 2022/2046 z dnia 24 października 2022 r.	L 275	55	25.10.2022

▼B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1408/2013

z dnia 18 grudnia 2013 r.

w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy *de minimis* w sektorze rolnym

Artykuł 1

Zakres

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznawanej przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w zakresie podstawowej produkcji produktów rolnych, z wyjątkiem:

a) pomocy, której kwotę ustalono na podstawie ceny lub ilości produktów wprowadzonych na rynek;

▼M2

b) pomocy przyznawanej na działalność związaną z wywozem do państw trzecich lub państw członkowskich ⁽¹⁾, tzn. pomocy bezpośrednio związanej z ilością wywożonych produktów, tworzeniem i prowadzeniem sieci dystrybucyjnej lub innymi wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności wywozowej;

▼B

c) pomocy uwarunkowanej pierwszeństwem korzystania z towarów krajowych w stosunku do towarów sprowadzanych z zagranicy.

2. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w zakresie podstawowej produkcji produktów rolnych, a także działalność w jednym lub większej liczbie sektorów lub w innych obszarach działalności wchodzących w zakres stosowania rozporządzenia (UE) nr 1407/2013, rozporządzenie to stosuje się do pomocy przyznanej w związku z działalnością w sektorach lub obszarach działalności wchodzących w zakres stosowania tego rozporządzenia, pod warunkiem że dane państwo członkowskie zapewni za pomocą odpowiednich środków, takich jak rozdzielanie działalności lub wyodrębnienie kosztów, by działalność w zakresie podstawowej produkcji produktów rolnych nie odnosiła korzyści z pomocy *de minimis* przyznanej zgodnie z tym rozporządzeniem.

3. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w zakresie podstawowej produkcji produktów rolnych oraz działalność w sektorze rybołówstwa i akwakultury, to w odniesieniu do pomocy przyznanej w związku z działalnością w sektorze rybołówstwa i akwakultury stosuje się przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 875/2007, pod warunkiem że dane państwo członkowskie zapewni za pomocą odpowiednich środków, takich jak rozdzielanie działalności lub wyodrębnienie kosztów, by działalność w zakresie podstawowej produkcji produktów rolnych nie odnosiła korzyści z pomocy *de minimis* przyznanej zgodnie z tym rozporządzeniem.

⁽¹⁾ Ponieważ zgodnie z art. 10 Protokołu do Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. C 384I z 12.11.2019) i załącznikiem 5 do tego protokołu niektóre przepisy prawa Unii dotyczące pomocy państwa w odniesieniu do środków mających wpływ na wymianę handlową między Irlandią Północną a Unią nadal mają zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa, wszelkie odniesienia do państwa członkowskiego w niniejszym rozporządzeniu traktuje się jako odniesienia do państwa członkowskiego lub do Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do Irlandii Północnej.

▼ **B***Artykuł 2***Definicje**

1. Do celów niniejszego rozporządzenia „produkty rolne” oznaczają produkty wymienione w załączniku I do Traktatu, z wyjątkiem produktów rybołówstwa i akwakultury wchodzących w zakres stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 104/2000 ⁽¹⁾.
2. Do celów niniejszego rozporządzenia „jedno przedsiębiorstwo” obejmuje wszystkie jednostki gospodarcze, które są ze sobą powiązane co najmniej jednym z następujących stosunków:
 - a) jedna jednostka gospodarcza posiada w drugiej jednostce gospodarczej większość praw głosu akcjonariuszy, wspólników lub członków;
 - b) jedna jednostka gospodarcza ma prawo wyznaczyć lub odwołać większość członków organu administracyjnego, zarządzającego lub nadzorczego innej jednostki gospodarczej;
 - c) jedna jednostka gospodarcza ma prawo wywierać dominujący wpływ na inną jednostkę gospodarczą zgodnie z umową zawartą z tą jednostką lub postanowieniami w jej akcie założycielskim lub umowie spółki;
 - d) jedna jednostka gospodarcza, która jest akcjonariuszem lub wspólnikiem w innej jednostce gospodarczej lub jej członkiem, samodzielnie kontroluje, zgodnie z porozumieniem z innymi akcjonariuszami, wspólnikami lub członkami tej jednostki, większość praw głosu akcjonariuszy, wspólników lub członków tej jednostki.

Jednostki gospodarcze pozostające w jakimkolwiek ze stosunków, o których mowa w akapicie pierwszym lit. a)–d), za pośrednictwem jednej innej jednostki gospodarczej lub kilku innych jednostek gospodarczych również są uznawane za jedno przedsiębiorstwo.

▼ **M1**

3. Do celów niniejszego rozporządzenia „sektor produktów” oznacza jeden z sektorów wymienionych w art. 1 ust. 2 lit. a)–w) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 ⁽²⁾.
4. Do celów niniejszego rozporządzenia „górny limit sektorowy” oznacza maksymalną łączną kwotę pomocy mającą zastosowanie do środków pomocy, które przynoszą korzyści tylko jednemu sektorowi produktów, co odpowiada 50 % maksymalnej kwoty pomocy *de minimis* przyznanej każdemu państwu członkowskiemu, określonej w załączniku II.

*Artykuł 3***Pomoc *de minimis***

1. Uważa się, że środki pomocy nie spełniają wszystkich kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 Traktatu i dlatego są zwolnione z wymogu zgłoszenia przewidzianego w art. 108 ust. 3 Traktatu, jeżeli spełniają warunki określone w niniejszym rozporządzeniu.
2. Całkowita kwota pomocy *de minimis* przyznanej przez państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu nie może przekroczyć 20 000 EUR w okresie trzech lat podatkowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (Dz.U. L 17 z 21.1.2000, s. 22).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671).

▼ **M1**

3. Łączna kwota pomocy *de minimis* przyznanej w okresie trzech lat podatkowych przez państwo członkowskie przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w zakresie podstawowej produkcji produktów rolnych nie może przekroczyć górnego limitu krajowego określonego w załączniku I.

3a. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 i 3 państwo członkowskie może zdecydować, że całkowita kwota pomocy *de minimis* przyznanej jednemu przedsiębiorstwu nie może przekroczyć 25 000 EUR w okresie trzech lat podatkowych, a całkowita łączna kwota pomocy *de minimis* przyznanej w okresie trzech lat podatkowych nie może przekroczyć górnego limitu krajowego określonego w załączniku II, z zastrzeżeniem następujących warunków:

- a) w przypadku środków pomocy, które przynoszą korzyści tylko jednemu sektorowi produktów, całkowita łączna kwota przyznana w okresie trzech lat podatkowych nie może przekroczyć górnego limitu sektorowego określonego w art. 2 ust. 4;
- b) państwo członkowskie posiada krajowy rejestr centralny zgodnie z art. 6 ust. 2.

4. Pomoc *de minimis* uznaje się za przyznaną w dniu, w którym przedsiębiorstwo uzyskuje prawo otrzymania takiej pomocy zgodnie z obowiązującym krajowym systemem prawnym, niezależnie od terminu wypłacenia pomocy *de minimis* temu przedsiębiorstwu.

5. Pułapy *de minimis* oraz górny limit krajowy i górny limit sektorowy, o których mowa w ust. 2, 3 i 3a, stosuje się bez względu na formę i cel pomocy *de minimis*, a także bez względu na to, czy pomoc przyznana przez państwo członkowskie jest w całości lub częściowo finansowana z zasobów Unii. Okres trzech lat podatkowych ustala się przez odniesienie do lat obrotowych stosowanych przez przedsiębiorstwo w danym państwie członkowskim.

6. Do celów stosowania pułapów *de minimis* oraz górnego limitu krajowego i górnego limitu sektorowego, o których mowa w ust. 2, 3 i 3a, pomoc wyraża się jako dotację pieniężną. Wszystkie podane wartości są wartościami brutto, czyli nie uwzględniają potrąceń z tytułu podatków ani innych opłat. W przypadku gdy pomoc przyznawana jest w formie innej niż dotacja, kwotę pomocy stanowi ekwiwalent dotacji brutto pomocy.

Pomoc wypłacana w kilku ratach jest dyskontowana do wartości w momencie przyznania pomocy. Stopą procentową stosowaną do dyskontowania jest stopa dyskontowa mająca zastosowanie w momencie przyznania pomocy.

7. Jeżeli z powodu udzielenia nowej pomocy *de minimis* zostałyby przekroczone pułapy *de minimis*, górny limit krajowy lub górny limit sektorowy, o których mowa w ust. 2, 3 i 3a, nowa pomoc nie może być objęta przepisami niniejszego rozporządzenia.

8. W przypadku połączenia lub przejęcia przedsiębiorstw, w celu ustalenia, czy nowa pomoc *de minimis* dla nowego przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstwa przejmującego nie przekracza pułapów *de minimis*, odnośnego górnego limitu krajowego lub górnego limitu sektorowego, uwzględnia się wszelką wcześniejszą pomoc *de minimis* przyznaną któremukolwiek z łączących się przedsiębiorstw. Pomoc *de minimis* przyznana zgodnie z prawem przed połączeniem lub przejęciem pozostaje zgodna z prawem.

▼ **M1**

9. Jeżeli przedsiębiorstwo podzieli się na co najmniej dwa osobne przedsiębiorstwa, pomoc *de minimis* przyznana przed podziałem przydziela się przedsiębiorstwu, które z niej skorzystało, co oznacza zasadniczo przedsiębiorstwo, które przejmie działalność, w odniesieniu do której pomoc *de minimis* została wykorzystana. Jeżeli taki przydział jest niemożliwy, pomoc *de minimis* przydziela się proporcjonalnie na podstawie wartości księgowej kapitału podstawowego nowych przedsiębiorstw zgodnie ze stanem na dzień wejścia podziału w życie.

▼ **B***Artykuł 4***Obliczanie ekwiwalentu dotacji brutto**

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się jedynie do pomocy, w przypadku której możliwe jest wcześniejsze dokładne obliczenie ekwiwalentu dotacji brutto bez konieczności przeprowadzania oceny ryzyka („pomoc przejrzysta”).

2. Pomoc w formie dotacji lub dopłat do oprocentowania uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*.

3. Pomoc w formie pożyczek uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*, jeżeli:

a) beneficjent nie jest przedmiotem zbiorowego postępowania upadłościowego lub nie spełnia określonych właściwym dla niego prawem krajowym kryteriów objęcia zbiorowym postępowaniem upadłościowym na wniosek wierzycieli. W przypadku dużych przedsiębiorstw beneficjent musi znajdować się w sytuacji porównywalnej co najmniej z oceną kredytową B-; oraz

▼ **M1**

b) w przypadku środków wchodzących w zakres art. 3 ust. 2 pożyczka jest objęta zabezpieczeniem pokrywającym co najmniej 50 % pożyczki i wynosi 100 000 EUR w okresie pięciu lat albo 50 000 EUR w okresie dziesięciu lat lub w przypadku środków wchodzących w zakres art. 3 ust. 3a – 125 000 EUR w okresie pięciu lat albo 62 500 EUR w okresie dziesięciu lat; jeżeli kwota pożyczki jest niższa niż te kwoty lub udzielono jej na okres krótszy niż odpowiednio pięć albo dziesięć lat, ekwiwalent dotacji brutto pożyczki oblicza się jako odpowiedni odsetek pułapów *de minimis* określonych w art. 3 ust. 2 lub 3a; lub

▼ **B**

c) ekwiwalent dotacji brutto obliczono na podstawie stopy referencyjnej mającej zastosowanie w momencie przyznania pomocy.

▼ **M1**

4. Pomoc w formie dokapitalizowania uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis* wyłącznie wówczas, gdy całkowita kwota dokapitalizowania ze środków publicznych nie przekracza odnośnego pułapu *de minimis*.

5. Pomoc w formie środków finansowania ryzyka przyjmujących postać inwestycji kapitałowych i quasi-kapitałowych jest uznawana za przejrzystą pomoc *de minimis* wyłącznie wówczas, gdy kapitał dostarczany jednemu przedsiębiorstwu nie przekracza odnośnego pułapu *de minimis*.

▼ **B**

6. Pomoc w formie gwarancji uznaje się za przejrzystą pomoc *de minimis*, jeżeli:

▼B

- a) beneficjent nie jest podmiotem zbiorowego postępowania upadłościowego lub nie spełnia określonych właściwym dla niego prawem krajowym kryteriów objęcia zbiorowym postępowaniem upadłościowym na wniosek wierzycieli. W przypadku dużych przedsiębiorstw beneficjent musi znajdować się w sytuacji porównywalnej co najmniej z oceną kredytową B-; oraz

▼MI

- b) w przypadku środków wchodzących w zakres art. 3 ust. 2 gwarancja nie przekracza 80 % pożyczki bazowej oraz gwarantowana kwota wynosi 150 000 EUR i czas trwania gwarancji wynosi pięć lat albo gwarantowana kwota wynosi 75 000 EUR i czas trwania gwarancji wynosi dziesięć lat lub, w przypadku środków wchodzących w zakres art. 3 ust. 3a, gwarancja nie przekracza 80 % pożyczki bazowej oraz gwarantowana kwota wynosi 187 500 EUR i czas trwania gwarancji wynosi pięć lat albo gwarantowana kwota wynosi 93 750 EUR i czas trwania gwarancji wynosi dziesięć lat; jeżeli gwarantowana kwota jest niższa niż te kwoty lub gwarancji udzielono na okres krótszy niż odpowiednio pięć lub dziesięć lat, ekwiwalent dotacji brutto gwarancji oblicza się jako odpowiedni odsetek pułapów *de minimis* określonych w art. 3 ust. 2 lub 3a; lub

▼B

- c) ekwiwalent dotacji brutto obliczono na podstawie „bezpiecznych stawek” określonych w zawiadomieniu Komisji; lub
- d) przed jej wdrożeniem,
- (i) metoda wykorzystana do obliczania ekwiwalentu dotacji brutto gwarancji została zgłoszona Komisji na podstawie innego rozporządzenia Komisji w obszarze pomocy państwa obowiązującego w danym okresie i zatwierdzona przez Komisję jako zgodna z obwieszczeniem w sprawie gwarancji lub aktem zastępującym to obwieszczenie; oraz
- (ii) ta metoda wyraźnie odnosi się do przedmiotowego rodzaju gwarancji i rodzaju transakcji bazowej w kontekście stosowania niniejszego rozporządzenia.

7. Pomoc w formie innych instrumentów uznaje się przejrzystą pomoc *de minimis*, jeżeli instrument określa poziom maksymalny, tak aby nie przekroczono odpowiedniego pułapu.

*Artykuł 5***Kumulacja**

1. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w zakresie podstawowej produkcji produktów rolnych, a także działalność w jednym lub większej liczbie sektorów lub w innych obszarach działalności wchodzących w zakres stosowania rozporządzenia (UE) nr 1407/2013, pomoc *de minimis* przyznana na działalność w sektorze produkcji rolnej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem można łączyć z pomocą *de minimis* przyznana na działalność w sektorach lub obszarach działalności wchodzących w zakres stosowania rozporządzenia (UE) nr 1407/2013 do odpowiedniego pułapu określonego w art. 3 ust. 2 tego rozporządzenia, pod warunkiem że dane państwo członkowskie zapewni za pomocą odpowiednich środków, takich jak rozdzielenie działalności lub wyodrębnienie kosztów, by działalność w zakresie podstawowej produkcji produktów rolnych nie odnosiła korzyści z pomocy *de minimis* przyznanej zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1407/2013.

▼B

2. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w zakresie podstawowej produkcji produktów rolnych oraz działalność w sektorze rybołówstwa i akwakultury, pomoc *de minimis* przyznana na działalność w sektorze produkcji rolnej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem można łączyć z pomocą *de minimis* przyznana na działalność w sektorze rybołówstwa i akwakultury zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 875/2007 do pułapu określonego w tym rozporządzeniu, pod warunkiem że dane państwo członkowskie zapewni za pomocą odpowiednich środków, takich jak rozdzielenie działalności lub wyodrębnienie kosztów, by działalność w zakresie podstawowej produkcji produktów rolnych nie odnosiła korzyści z pomocy *de minimis* przyznanej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 875/2007.

3. Pomocy *de minimis* nie można łączyć z pomocą państwa w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowalnych lub z pomocą państwa dla tego samego środka finansowania ryzyka, w przypadku gdyby taka kumulacja miała przekroczyć odpowiedni maksymalny poziom intensywności pomocy lub kwotę pomocy ustaloną pod kątem specyficznych uwarunkowań każdego przypadku w rozporządzeniu w sprawie wyłączeń grupowych lub w decyzji Komisji. Pomoc *de minimis*, której nie przyznano w odniesieniu do konkretnych kosztów kwalifikowalnych lub której nie można przypisać do takich kosztów, można łączyć z inną pomocą państwa przyznana zgodnie z rozporządzeniem w sprawie wyłączeń grupowych lub zgodnie z decyzją przyjętą przez Komisję.

Artykuł 6

Monitorowanie

1. W przypadku gdy państwo członkowskie zamierza przyznać przedsiębiorstwu pomoc *de minimis* zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, pisemnie powiadamia to przedsiębiorstwo o przewidywanej kwocie pomocy (wyrażonej jako ekwiwalent dotacji brutto) oraz o jej charakterze *de minimis*, podając wyraźne odniesienie do niniejszego rozporządzenia, podając tego tytuł oraz odniesienie do jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Jeśli pomoc *de minimis* przyznaje się zgodnie z niniejszym rozporządzeniem różnym przedsiębiorstwom na podstawie programu pomocy, w ramach którego otrzymują one różne kwoty pomocy indywidualnej, zainteresowane państwo członkowskie może wypełnić ten obowiązek, informując te przedsiębiorstwa o wysokości stałej kwoty odpowiadającej maksymalnej kwocie pomocy, która ma być przyznana w ramach tego programu. W takim przypadku stała kwota służy do określenia, czy osiągnięto pułap określony w art. 3 ust. 2 i czy nie przekroczono górnego limitu krajowego, o którym mowa w art. 3 ust. 3. Przed przyznaniem pomocy państwo członkowskie uzyskuje także od zainteresowanego przedsiębiorstwa oświadczenie, w formie pisemnej lub elektronicznej, na temat wszelkiej innej pomocy *de minimis*, w odniesieniu do której stosuje się niniejsze rozporządzenie lub inne rozporządzenia o pomocy *de minimis*, otrzymanej w czasie dwóch poprzednich lat podatkowych oraz bieżącego roku podatkowego.

2. Jeżeli państwo członkowskie ustanowiło centralny rejestr pomocy *de minimis* zawierający pełne informacje dotyczące wszelkiej pomocy *de minimis* przyznanej przez wszelkie organy w danym państwie członkowskim, ust. 1 przestaje się stosować z dniem, w którym informacje zawarte w rejestrze obejmują okres trzech lat podatkowych.

▼M1

W przypadku gdy państwo członkowskie przyznaje pomoc zgodnie z art. 3 ust. 3a, musi ono posiadać centralny rejestr pomocy *de minimis* zawierający pełne informacje dotyczące wszelkiej pomocy *de minimis* przyznanej przez dowolny organ w tym państwie członkowskim. Przepisy ust. 1 przestają mieć zastosowanie od momentu, w którym informacje zawarte w rejestrze będą obejmować okres trzech lat podatkowych.

3. Państwo członkowskie przyznaje nową pomoc *de minimis* zgodnie z niniejszym rozporządzeniem dopiero po upewnieniu się, że nie podniesie ona całkowitej kwoty pomocy *de minimis* przyznanej danemu przedsiębiorstwu do poziomu przekraczającego odnośne pułapy, górny limit krajowy i górny limit sektorowy, o których mowa w art. 3 ust. 2, 3 i 3a, oraz że wszystkie warunki określone w niniejszym rozporządzeniu są przestrzegane.

▼B

4. Państwa członkowskie rejestrują i gromadzą wszystkie informacje dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia. Informacje te obejmują wszelkie dane konieczne do wykazania, że warunki niniejszego rozporządzenia zostały spełnione. Dane dotyczące indywidualnej pomocy *de minimis* przechowuje się przez 10 lat podatkowych od daty przyznania pomocy. Dane dotyczące programu pomocy *de minimis* przechowuje się przez 10 lat podatkowych od daty przyznania ostatniej indywidualnej pomocy w ramach takiego programu.

5. Dane państwo członkowskie przekazuje Komisji, na pisemny wniosek, w ciągu 20 dni roboczych lub w ciągu dłuższego okresu określonego we wniosku, wszelkie informacje, jakie Komisja uzna za niezbędne do oceny, czy spełnione zostały warunki niniejszego rozporządzenia, a w szczególności czy nie zostały przekroczone całkowite kwoty pomocy *de minimis* otrzymanej przez przedsiębiorstwo w rozumieniu niniejszego rozporządzenia lub innych rozporządzeń dotyczących pomocy *de minimis*.

*Artykuł 7***Przepisy przejściowe**

1. Niniejsze rozporządzenie stosuje się do pomocy przyznanej przed jego wejściem w życie, jeżeli pomoc spełnia wszystkie warunki określone niniejszym rozporządzeniem. Pomoc, która nie spełnia tych warunków, będzie oceniana przez Komisję zgodnie z odpowiednimi ramami, wytycznymi, komunikatami oraz zawiadomieniami.

2. Uznaje się, że wszelka indywidualna pomoc *de minimis* spełniająca warunki rozporządzenia (WE) nr 1860/2004 przyznana w dniach od 1 stycznia 2005 r. do 30 czerwca 2008 r. nie spełnia wszystkich kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 Traktatu, w związku z czym nie podlega procedurze zgłoszenia przewidzianej w art. 108 ust. 3 Traktatu.

3. Uznaje się, że wszelka indywidualna pomoc *de minimis* spełniająca warunki rozporządzenia (WE) nr 1535/2007 przyznana w dniach od 1 stycznia 2008 r. do 30 czerwca 2014 r. nie spełnia wszystkich kryteriów określonych w art. 107 ust. 1 Traktatu, w związku z czym nie podlega procedurze zgłoszenia przewidzianej w art. 108 ust. 3 Traktatu.

4. Po upływie okresu stosowania niniejszego rozporządzenia wszelkie programy pomocy *de minimis* spełniające warunki określone w tym rozporządzeniu pozostają objęte niniejszym rozporządzeniem przez kolejne sześć miesięcy.

▼ B

Artykuł 8

Wejście w życie i okres stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r.

▼ M1

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do dnia 31 grudnia 2027 r.

▼ B

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

▼ **M1**

ZAŁĄCZNIK I

Maksymalne łączne kwoty pomocy *de minimis*, o której mowa w art. 3 ust. 3, przyznanej przez poszczególne państwa członkowskie przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w zakresie podstawowej produkcji produktów rolnych

(EUR)

Państwo członkowskie	Maksymalna kwota pomocy <i>de minimis</i> ⁽¹⁾
Belgia	106 269 708
Bułgaria	53 020 042
Czechy	61 865 750
Dania	141 464 625
Niemcy	732 848 458
Estonia	11 375 375
Irlandia	98 460 375
Grecja	134 272 042
Hiszpania	592 962 542
Francja	932 709 458
Chorwacja	28 920 958
Włochy	700 419 125
Cypr	8 934 792
Łotwa	16 853 708
Litwa	34 649 958
Luksemburg	5 474 083
Węgry	99 582 208
Malta	1 603 917
Niderlandy	352 512 625
Austria	89 745 208
Polska	295 932 125
Portugalia	87 570 583
Rumunia	215 447 583
Słowenia	15 523 667
Słowacja	29 947 167
Finlandia	55 693 958
Szwecja	79 184 750
Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Irlandii Północnej	29 741 417

▼ **M2**▼ **M1**

⁽¹⁾ Maksymalne kwoty są obliczane na podstawie uśrednienia trzech najwyższych wartości rocznej produkcji rolnej każdego państwa członkowskiego w latach 2012–2017. Metoda obliczania zapewnia równe traktowanie wszystkich państw członkowskich i dzięki niej żadna ze średnich wartości krajowych nie jest niższa od maksymalnych kwot ustalonych wcześniej na lata 2014–2020.

▼ **M1**

ZAŁĄCZNIK II

Maksymalne łączne kwoty pomocy *de minimis*, o której mowa w art. 3 ust. 3a, przyznanej przez poszczególne państwa członkowskie przedsiębiorstwom prowadzącym działalność w zakresie podstawowej produkcji produktów rolnych

(EUR)

Państwo członkowskie	Maksymalna kwota pomocy <i>de minimis</i> ⁽¹⁾
Belgia	127 523 650
Bułgaria	63 624 050
Czechy	74 238 900
Dania	169 757 550
Niemcy	879 418 150
Estonia	13 650 450
Irlandia	118 152 450
Grecja	161 126 450
Hiszpania	711 555 050
Francja	1 119 251 350
Chorwacja	34 705 150
Włochy	840 502 950
Cypr	10 721 750
Łotwa	20 224 450
Litwa	41 579 950
Luksemburg	6 568 900
Węgry	119 498 650
Malta	1 924 700
Niderlandy	423 015 150
Austria	107 694 250
Polska	355 118 550
Portugalia	105 084 700
Rumunia	258 537 100
Słowenia	18 628 400
Słowacja	35 936 600
Finlandia	66 832 750
Szwecja	95 021 700
Zjednoczone Królestwo w odniesieniu do Irlandii Północnej	35 689 700

▼ **M2**▼ **M1**

⁽¹⁾ Maksymalne kwoty są obliczane na podstawie uśrednienia trzech najwyższych wartości rocznej produkcji rolnej każdego państwa członkowskiego w latach 2012–2017. Metoda obliczania zapewnia równe traktowanie wszystkich państw członkowskich i dzięki niej żadna ze średnich wartości krajowych nie jest niższa od maksymalnych kwot ustalonych wcześniej na lata 2014–2020.